

JUDECĂTORIA DROCHIA
Sediul Dondușeni

Republica Moldova, or. Dondușeni, str. 31 August, 19
Email: jdn@justice.md, tel: (+373 251) 2 51 35

Aviz

Curtea Constituțională RM

mun. Chișinău
str. Al. Lăpușneanu, nr. 28,

Judecătoria Drochia, sediul Dondușeni
MD-5102, or. Dondușeni, str. 31 August 1989, 19
IESIRE Nr. <u>2678</u>
<u>13.05.2026</u> 20__

Judecătoria Drochia sediul Dondușeni expediază în adresa Dstră copia Încheierii nr. 4-9/2025 Nr. PIGD 4-25004986-26-4-17012025, pentru examinarea cererii avocatului Ursu Vera, reprezentantul ÎM „Rediagro” SRL, cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art.349 alin. (1) din Codul Contravențional, depusă în cadrul examinării cauzei contravenționale în privința ÎM „ Rediagro,, SRL privind comiterea contravenției prevăzută la art. 349 alin. (1) Cod contravențional, pentru examinare.

Anexă: Copia Încheierii pe 3 file.
Cererea cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate pe 8 file

Judecătorul Judecătoriei Drochia
sediul Dondușeni

Tatiana Sobolschi

Ex. Cristina Roșca

09:30

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA
Intrare Nr. <u>1069</u>
" <u>19</u> " <u>05</u> <u>2026</u>

Atenție! Prezentul document conține date cu caracter personal. Distribuirea, prelucrarea și utilizarea acestora contrar prevederilor Legii nr.133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal constituie o faptă sancționabilă în conformitate cu normele legale aplicabil

Curtea Constituțională a Republicii Moldova
mun. Chișinău, str. Alexandru Lăpușeanu

Autorul sesizării: Ursu Vera, avocat
Cabinetul avocatului „Ursu Vera”

reprezentant al ÎM Rediagro SRL

**Sesizare privind excepția de neconstituționalitate
a prevederilor art. 349 alin.(1) din Codul contravențional**

I. Informații pertinente despre cazul dedus judecării instanței de drept comun

Pe rolul Judecătoriei Drochia, sediul Dondușeni, judecător Tatiana Sobolschi, se examinează în fond procesele-verbale întocmite de către **Agencia Națională pentru Siguranța Alimentelor**, și anume procesul-verbal seria ANS01 nr. 006098 din 13.01.2025, întocmit de agentul constatator Boronciuc Silvia și proces-verbal seria ANS01 nr. 006103 din 08.04.2025, întocmit de agentul constatator Cocean Victor, în cauza contravențională de învinuire a ÎM Rediagro SRL de comiterea contravenției prevăzute de art. 349 alin.(1) din Codul contravențional.

Așa după cum rezultă din procesul-verbal ANS01 nr. 006098 din 13.01.2025, fapta contravențională rezidă în aceea, că în perioada 29–30 august 2024 și ulterior la datele de 04.09.2024, 24.09.2024 și 25.09.2024, în cadrul controalelor sanitar-veterinare inopinate inițiate de ANSA la exploatarea de găini ouătoare a ÎM „Rediagro” SRL, amplasată în satul

Tîrnova, raionul Dondușeni, administratorul întreprinderii, Barg Leonid, ar fi împiedicat inspectorii ANSA (Anatoli Jibulca, Grigore Voloșenco și Dmitrii Cuceinic) să efectueze controlul, prin neadmiterea acestora în incinta unității și refuzul de a permite accesul la exploatație, invocând că nu există motive plauzibile și că inspectorii nu dețin actele justificative în original pentru efectuarea controlului. De asemenea, în procesul-verbal se consemnează că reprezentanții întreprinderii au refuzat efectuarea controlului și la vizitele ulterioare, iar această conduită a fost calificată drept „împiedicare a activității legitime a funcționarului public în exercitarea funcțiunii (neadmiterea controlului)”, fapt ce constituie contravenție prevăzută de art. 349 alin. (1) Cod contravențional.

Concomitent, fapta contravențională reținută prin procesul-verbal ANS01 nr. 006103 din 08.04.2025 rezidă în aceea că, în perioada 30.08.2024 – 24.09.2024, în urma Raportului de încercări nr. 7690 din 23.08.2024 al CRDV Chișinău, care ar fi atestat prezența bacteriei *Salmonella Enteritidis* în fecale de găini ouătoare, întreprinderea „Rediagro” SRL, prin administratorul său Barg Leonid, ar fi împiedicat repetat inspectorii ANSA (Roșca Alexandru, Ilichiu Diana, Babii Vasile, Nesteriuc Vladimir) să efectueze controlul la centrul de ambalare a ouălor, prin neadmiterea accesului acestora pe teritoriul unității și invocarea faptului că administratorul este plecat în deplasare. Inspectorii au întocmit trei acte de constatare privind nepermiterea efectuării controlului la unitate (30.08.2024, 19.09.2024 și 24.09.2024), reținând că astfel au fost ignorate prevederile art. 19 și 26 din Legea nr. 131/2012 privind controlul de stat, iar conduita întreprinderii constituie „împiedicare în orice formă a activității legitime a funcționarului public (neadmiterea controlului, neprezentarea documentelor, neexecutarea altor cerințe legitime)”, sancționabilă potrivit art. 349 alin. (1) Cod contravențional

II. Obiectul sesizării

Obiect al prezentei sesizări îl constituie prevederile art. 349 alin.(1) din Codul contravențional, care reglementează contravenția de „împiedicarea în orice formă a activității legitime a funcționarului public sau funcționarului din cadrul organelor de ocrotire a normelor de drept ori organelor de control, în exercițiul funcțiunii (neadmiterea controlului, neprezentarea documentelor, **neexecutarea altor cerințe legitime**)”.

Analiza textului denotă că sintagmele „în orice formă” și „neexecutarea altor cerințe legitime” sunt formulate vag, imprecis și lipsit de criterii obiective de aplicare, generând un grad ridicat de incertitudine juridică și lăsând un spațiu nepermis de larg interpretării autorităților de control.

Analiza textului arată că sintagmele „în orice formă” și „neexecutarea altor cerințe legitime” sunt formulate neclar, fără o delimitare conceptuală și fără criterii obiective de aplicare, ceea ce determină lipsa de previzibilitate a normei și creează un spațiu excesiv de larg de interpretare pentru organele de control.

În absența unei definiții legale, expresia „împiedicare în orice formă” poate include orice act sau omisiune, de la neprezentarea la o dată stabilită, până la neacceptarea unui control inițiat fără respectarea procedurii legale. Această formulare lipsită de precizie

permite calificarea oricărei divergențe între persoana controlată și funcționarul public drept contravenție, chiar și în situațiile în care persoana exercită un drept legitim, cum ar fi solicitarea prezentării actelor justificative ale controlului sau prezența avocatului.

Totodată, expresia „*neexecutarea altor cerințe legitime*” este extrem de vagă. Legea nu stabilește care sunt aceste „cerințe”, în ce condiții se pot formula, ce caracter trebuie să aibă pentru a fi „legitime” și cine le apreciază ca atare. Practic, legitimitatea unei cerințe este lăsată la discreția funcționarului public, ceea ce contravine principiului separației puterilor și creează premise pentru abuzuri.

Această lipsă de claritate face imposibilă delimitarea între **neexecutarea nejustificată a unei obligații legale și exercitarea dreptului la apărare**, ceea ce conduce la aplicarea arbitrară a sancțiunii și la încălcarea principiului proporționalității.

III. Argumentarea incidenței unui drept sau a mai multor drepturi din Constituție

Prevederi relevante din Constituție:

Articolul 1

Statul Republica Moldova

„[...]”

(3) Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate.”

Articolul 4

Drepturile și libertățile omului

„(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.”

Articolul 7

Constituția, Lege Supremă

„Constituția Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică.”

Articolul 20

Accesul liber la justiție

„(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna accesul la justiție.”

Articolul 23

Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște, [...]

(2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.”

Articolul 26

Dreptul la apărare

- „(1) Dreptul la apărare este garantat.
- (2) Fiecare om are dreptul să reacționeze independent, prin mijloace legitime, la încălcarea drepturilor și libertăților sale.”

Articolul 53

Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică

- „(1) Persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei.
- (2) Statul răspunde patrimonial, potrivit legii, pentru prejudiciile cauzate prin erorile săvârșite în procesele penale de către organele de anchetă și instanțele judecătorești.”

Articolul 54

Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

- „(1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.
- (2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sînt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.
- (3) Prevederile alineatului (2) nu admit restrângerea drepturilor proclamate în articolele 20-24.
- (4) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.”

Prevederi relevante din Convenția Europeană a Drepturilor Omului

ARTICOLUL 6

Dreptul la un proces echitabil

1. Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

Dispozițiile articolului 349 alin. (1) din Codul contravențional, prin conținutul și aplicarea lor, atrag incidența mai multor drepturi și principii constituționale esențiale, întrucât afectează echilibrul dintre exercitarea atribuțiilor autorităților publice și protecția drepturilor fundamentale ale persoanei.

În special, norma contestată se află într-o legătură directă cu articolul 1 alin. (3) din Constituție, care consacră principiul statului de drept, cu articolul 23 alin. (2) privind dreptul persoanei de a-și cunoaște drepturile și obligațiile, cu articolul 20 privind accesul liber la justiție și dreptul la apărare, precum și cu articolul 54, care garantează respectarea principiului proporționalității în restrângerea exercițiului drepturilor.

Formularea actuală a articolului 349 alin. (1), care sancționează „*împiedicarea în orice formă a activității legitime a funcționarului public*” și „*neexecutarea altor cerințe legitime*”, face ca norma să fie aplicabilă unei sfere nelimitate de comportamente, fără a exista criterii legale clare care să permită distincția între conduita legală și cea interzisă.

În consecință, orice acțiune, omisiune, neînțelegere procedurală sau refuz justificat al unei persoane poate fi interpretat ca o „*împiedicare*” a activității funcționarului public, iar calificarea faptei depinde exclusiv de aprecierea subiectivă a agentului constator.

Această formulare atrage incidența articolului 23 alin. (2) din Constituție, întrucât destinatarul normei nu poate anticipa consecințele comportamentului său, fiind lipsit de posibilitatea de a-și regla conduita în funcție de prevederile legii.

Lipsa de claritate și previzibilitate a unei norme sancționatorii echivalează cu o încălcare a dreptului persoanei de a-și cunoaște îndatoririle și contravine în mod direct principiului securității juridice, componentă fundamentală a statului de drept.

De asemenea, această dispoziție afectează dreptul la apărare și la un proces echitabil, consacrat de articolul 20 din Constituție, deoarece, în lipsa unei definiții clare a faptei contravenționale, persoana nu se poate apăra în mod efectiv, neputând cunoaște exact acuzația care i se aduce.

Această problemă se manifestă cu atât mai acut în situațiile în care organele de control, invocând noțiunea de „*împiedicare în orice formă*”, sancționează comportamente care derivă din exercitarea dreptului la contestare, din solicitarea actelor justificative ale controlului sau din cererea de a fi asistat de avocat.

În egală măsură, norma contestată atrage incidența articolului 54 din Constituție, deoarece prevede sancțiuni severe — inclusiv amenda și privarea de dreptul de a desfășura o activitate — fără ca restrângerea acestor drepturi să fie proporțională cu gravitatea faptei și fără a fi bazată pe criterii obiective. Lipsa de claritate a normei determină aplicarea unor sancțiuni disproporționate, ceea ce contravine principiului potrivit căruia restrângerea exercițiului unui drept nu poate fi arbitrară, ci trebuie să fie necesară, proporțională și justificată.

Prin urmare, dispozițiile articolului 349 alin. (1) din Codul contravențional sunt incidente în raport cu mai multe garanții constituționale fundamentale, afectând în mod direct valorile statului de drept, dreptul la claritatea legii, dreptul la apărare și principiul proporționalității. Aceste dispoziții, analizate în ansamblul lor, demonstrează o interferență directă între modul de reglementare a normei și protecția drepturilor garantate de Constituție.

IV. Argumentarea pretinsei încălcări a unuia sau a mai multor drepturi garantate de Constituție

Dispozițiile articolului 349 alin. (1) din Codul contravențional, prin conținutul și formularea lor, contravin mai multor drepturi fundamentale garantate de Constituția Republicii Moldova și afectează însăși esența principiilor care definesc statul de drept.

În mod particular, norma contestată încalcă dreptul persoanei de a cunoaște cu claritate întinderea obligațiilor sale juridice și de a prevedea consecințele conduitei sale, consacrat de articolul 23 alin. (2) din Constituție, dreptul la un proces echitabil și la apărare, garantat de articolul 20, precum și principiul proporționalității restrângerii exercițiului drepturilor, prevăzut de articolul 54.

În același timp, prin efectele sale, norma contestată încalcă și principiul general al statului de drept, consacrat de articolul 1 alin. (3) din Constituție, care impune supremația legii și predictibilitatea normelor juridice.

Prin utilizarea unor expresii generale și indefinite, precum „împiedicarea în orice formă” și „neexecutarea altor cerințe legitime”, legiuitorul a creat o normă lipsită de claritate și de precizie, care permite interpretări subiective și aplicări arbitrare. Acești termeni nu oferă un criteriu obiectiv care să delimiteze conduitele permise de cele interzise, iar consecința directă este că cetățeanul nu poate anticipa, în mod rezonabil, ce comportamente ar putea atrage răspunderea contravențională. În lipsa unei definiții clare, sintagma „împiedicare în orice formă” poate acoperi situații extrem de diverse – de la o neconcordanță procedurală minoră până la un refuz abuziv al controlului –, ceea ce contravine principiului clarității legii. Această lipsă de precizie afectează direct dreptul la previzibilitate al legii, care constituie o garanție esențială a securității juridice.

Curtea Constituțională a statuat, în repetate rânduri, că „*exigențele de claritate, precizie și previzibilitate ale normei juridice derivă din principiul legalității și din obligația statului de a asigura protecția persoanei împotriva arbitrariului autorităților publice*” (Hotărârea Curții Constituționale nr. 26 din 23.11.2010, nr. 7 din 24.05.2012, nr. 19 din 19.06.2018). În aceste hotărâri, Curtea a reținut că o normă sancționatorie nu poate fi aplicată în lipsa unei determinări clare a elementelor constitutive ale faptei și a criteriilor care permit individualizarea sancțiunii.

De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, într-o jurisprudență constantă (cauzele *The Sunday Times* contra Regatului Unit, *Kruslin* contra Franței, *Del Río Prada* contra Spaniei), a subliniat că *o normă care prevede sancțiuni trebuie să fie redactată într-un limbaj suficient de clar pentru a permite cetățeanului să-și regleze comportamentul și să prevadă consecințele acțiunilor sale. În caz contrar, se încalcă principiul calității legii, care reprezintă un element indispensabil al noțiunii de „stat de drept”. În lumina acestor standarde internaționale, sintagmele „în orice formă” și „alte cerințe legitime” nu îndeplinesc cerințele minime de claritate și determinare impuse de Constituție și de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.*

În mod direct, această lipsă de claritate determină o încălcare a dreptului la apărare și a garanțiilor unui proces echitabil, consacrate de articolul 20 din Constituție. O persoană nu se poate apăra eficient atunci când nu cunoaște cu exactitate acuzația care i se aduce și când legea nu definește fapta imputată.

În absența unor criterii obiective, organul de constatare dispune de o marjă excesivă în aprecierea faptelor, ceea ce conduce la o aplicare subiectivă a legii. În practică, se ajunge la situații în care simple solicitări de clarificare, amânări justificate sau invocarea dreptului la asistență juridică sunt calificate ca forme de „împiedicare a activității funcționarului public”. Astfel, norma devine un instrument de sancționare arbitrară, nu de protecție a ordinii juridice.

Această interpretare extinsă și lipsită de rigoare juridică încalcă principiul legalității și subminează rolul instanței de judecată, care este pusă în situația de a aprecia legalitatea unei fapte în baza unor formulări ambigue. Or, dreptul la un proces echitabil presupune ca acuzația să fie clară, legea să fie previzibilă, iar instanța să dispună de repere legale clare pentru a putea aprecia temeinicia și legalitatea sancțiunii. Atunci când norma este vagă, dreptul la apărare devine iluzoriu, iar hotărârea instanței nu mai poate fi rezultatul aplicării legii, ci al interpretării subiective a unor expresii generalizatoare.

Mai mult, norma contestată produce efecte disproporționate, contrare articolului 54 din Constituție. Proportionalitatea presupune existența unui raport rezonabil între scopul urmărit de lege și mijloacele utilizate pentru atingerea acestuia. În cazul articolului 349 alin. (1), sancțiunile prevăzute – amenda și privarea persoanei juridice de dreptul de a desfășura activitate – sunt extrem de severe și pot fi aplicate pentru fapte minore, care nu aduc atingere efectivă interesului public. Lipsa de distincție între gravitatea faptelor și uniformitatea sancțiunilor contravin principiului proporționalității, întrucât restrângerea drepturilor nu este nici necesară, nici adecvată scopului urmărit.

Curtea Constituțională a stabilit, în Hotărârea nr. 19 din 19.06.2018, că o restrângere a exercițiului drepturilor fundamentale poate fi considerată constituțională doar dacă este clar prevăzută de lege, justificată printr-un scop legitim și proporțională cu acesta. În speța de față, norma contestată nu îndeplinește aceste condiții. Ea permite aplicarea unei sancțiuni severe în baza unei formulări ambigue, ceea ce determină o restrângere excesivă a libertății activității economice și profesionale, afectând, implicit, dreptul la muncă și libertatea inițiativei economice.

Prin urmare, aplicarea articolului 349 alin. (1) generează o afectare cumulativă a mai multor drepturi fundamentale: dreptul la claritatea legii, dreptul la apărare, principiul proporționalității și garanțiile statului de drept. Această combinație de efecte negative relevă un dezechilibru grav între interesele statului și protecția drepturilor persoanei, ceea ce contravine spiritului și literei Constituției.

În plus, formularea vagă a sintagmei „*neexecutarea altor cerințe legitime*” ridică și o problemă de natură instituțională, întrucât lasă în sarcina organului de control stabilirea unilaterală a conținutului acestor cerințe. Aceasta echivalează cu o delegare nepermisă a competenței legiuitorului către executiv, încălcând principiul separației puterilor în stat. Legea trebuie să definească în mod precis comportamentele interzise și sancțiunile aferente, iar funcționarul public are doar competența de a aplica legea, nu de a o completa prin propriile interpretări.

Prin efectele sale practice, norma contestată subminează încrederea în autoritatea legii și în protecția oferită de ordinea constituțională. Într-un stat de drept, legea trebuie să reprezinte o garanție a stabilității și predictibilității, iar cetățeanul trebuie să poată acționa fără teama că exercitarea unui drept legitim va fi ulterior calificată ca faptă sancționabilă. Or, în cazul articolului 349 alin. (1), această garanție lipsește. Norma, prin caracterul său imprecis, transformă orice dezacord procedural într-o potențială contravenție și deschide calea aplicării abuzive a sancțiunilor.

În concluzie, formularea actuală a articolului 349 alin. (1) din Codul contravențional contravine principiilor de claritate, previzibilitate și legalitate, afectând în mod direct drepturile fundamentale prevăzute de articolele 1 alin. (3), 20, 23 alin. (2) și 54 din Constituție.

Din aceste motive, se impune constatarea neconstituționalității sintagmelor „în orice formă” și „neexecutarea altor cerințe legitime” din cuprinsul normei, ca fiind incompatibile cu exigențele constituționale și cu jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului privind calitatea legii și protecția persoanei împotriva arbitrariului autorităților publice.

V. EXPUNEREA CERINTELOR AUTORULUI:

prin prisma explicațiilor aduse în prezenta sesizare și în temeiul prevederilor art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova,

SOLICIT:

1. A admite prezenta sesizare privind excepția de neconstituționalitate a textului „**în orice formă**” și „**neexecutarea altor cerințe legitime**” de la art. 349 alin.(1) din Codul contravențional ;
2. A declara neconstituțional textul „**în orice formă**” și „**neexecutarea altor cerințe legitime**” de la art. 349 alin.(1) din Codul contravențional .
- 3.

V. Declarația și semnătura autorului sesizării

Declar pe onoare că informațiile ce figurează în prezentul formular de sesizare sunt exacte.

Cu deosebită considerațiune,
Avocat Ursu Vera

Dosarul nr. 4-8/2025/2024
Nr. 4-25004986-26-4--17012025

ÎNCHEIERE

11 mai 2026

or. Dondușeni

Judecătoria Drochia, sediul Dondușeni

În componență:

Președintele ședinței, judecător
Grefier

Tatiana Sobolschi
Cristina Roșca

Cu participarea:

Reprezentantul SRL „REDIAGRO”, avocatul Vera Ursu
Reprezentantul Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, Cocean Victor
Reprezentantul Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, Cebotari Elena
Reprezentantul Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, Boronciuc Silvia
examinând în ședința de judecată publică cererea avocatului Ursu Vera,
reprezentantul ÎM „Rediagro” SRL, cu privire la ridicarea excepției de
neconstituționalitate a prevederilor art. 349 alin. (1) din Codul Contravențional,
depusă în cadrul examinării cauzei contravenționale în privința ÎM „Rediagro”, SRL
privind comiterea contravenției prevăzută la art. 349 alin. (1) Cod contravențional,

a constatat:

În procedura Judecătoriei Drochia sediul Dondușeni, se afla în examinare
cauza contravențională de învinuire a ÎM „Rediagro” SRL în comiterea contravenției
prevăzute de art. 349 alin. (1) Cod contravențional al RM.

La data de 13.01.2025, ora 10:00, agentul constatator din cadrul Secției
supravegherea sanitar-veterinară, inspector principal- Boronciuc Silvia a întocmit în
privința ÎM „Rediagro” SRL procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr.
ANS01 nr. 006098 în baza art. 349 alin. (1) din Codul contravențional, fiind reținut
în sarcina acesteia că, drept urmare a recepționării Raportului de încercări nr. 7690
din 23.08.2024 eliberat de către I.P.Centrul Republican de Diagnostic Veterinar,
Laboratorul Diagnostic Sănătate Animală prin care s-a atestat prezența Salmonellei
Enteritidis în fecale de găini ouătoare s-a inițiat control inopinat la ÎM „Rediagro”
SRL, amplasat pe adresa sat.Țirnova, r-nul Dondușeni. Astfel, în baza delegației de
control nr.DL-ANSA-2024-06280 din 26.08.2024, inspectorii Secției supraveghere
sanitar-veterinară, Anatoli Țbulca, Grigorii Voloșenco, Cuceinic Dmitri s-au
deplasat la unitate pentru efectuarea controlului la ÎM „Rediagro” SRL, însă aceștia
au fost împiedicați de către directorul ÎM „Rediagro” SRL, Leonid Barg de a efectua
controlul, prin neadmiterea acestora la exploatația de găini ouătoare. Totodată,
Leonid Barg a menționat faptul că nu permite efectuarea controlului, deoarece nu
sunt motive plauzibile și nici acte confirmative în original, pentru a permite accesul

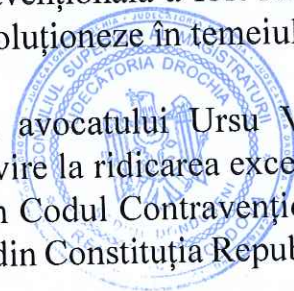
inspectorilor pe teritoriul unității. La data de 04.09.2024 inspectorii deplasându-se din nou la ÎM "Rediagro" SRL, iarăși nu le-a fost admis accesul la unitate pentru efectuarea controlului, menționând faptul că administratorul și conducătorul unității este plecat în deplasare. Totodată și-au exprimat dezacordul referitor la Raportul de încercări nr.7690 din 23.08.2024 eliberat de CRDV Chișinău, menționând faptul că acesta este fals. Conform delegației de control nr.DL-ANSA-2024-07104 din 19.09.2024, inițiată în baza notei de motivare nr.26/1-634 din 19.09.2024, inspectorii s-au deplasat la unitate pentru efectuarea controlului, însă conform actului de constatare din 24.09.2024 conducătorul unității nu era prezent, fiind plecat în deplasare. La data de 25.09.2024 inspectorii s-au deplasat la unitate, pentru efectuarea controlului, dar conducătorul unității nu era prezent. Astfel, inspectorii antrenați în efectuarea controlului au întocmit actele de constatare privind faptul nepermitterii organului de control de a efectua controlul la unitate după cum urmează: act de constatare nr.1 din 30.08.2024, nr.2 din 24.09.2024, nr.3 din 25.09.2024.

Astfel, au fost ignorate prevederile art. art. 19, 26 a Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat, a Hotărârii de Guvern nr.398 /2012 pentru aprobarea unor norme sanitar-veterinare privind controlul și reducerea prevalenței salmomelelor în efectivele de animale, a Legii 3 50/2013 cu privire la controalele oficiale pentru verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate și de bunăstare a animalelor. Astfel, persoana juridică ÎM "Rediagro" SRL în persoana administratorului BARG Leonid, conform extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice nr.587 din 04.03.2020 a admis încălcarea prin ce a comis o contravenție, prevăzută la art. 349 alin.(1) din Codul contravențional după cum urmează:

Împiedicarea în orice formă a activității legitime a funcționarului public sau funcționarului din cadrul organelor de ocrotire a normelor de drept ori organelor de control, în exercițiul funcțiunii (neadmiterea controlului, neprezentarea documentelor, neexecutarea altor cerințe legitime) se sancționează cu amendă de la 30 la 60 de unități convenționale aplicată persoanei fizice, cu amendă de la 45 la 90 de unități convenționale aplicată persoanei cu funcție de răspundere, cu amendă de la 60 la 120 de unități convenționale aplicată persoanei juridice cu sau fără privarea, în toate cazurile, de dreptul de a desfășura o anumită activitate pe un termen de la 3 luni la un an.

Potrivit Deciziei agentului constatatator, cauza contravențională a fost remisă instanței de judecată ca fiind autoritatea competentă să o soluționeze în temeiul art. 409 alin. (3) Cod contravențional.

La ședința de judecată din data de 12.02.2026, avocatului Ursu Vera, reprezentantul ÎM „Rediagro” SRL a înaintat cerere cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 349 alin. (1) din Codul Contravențional, în raport cu prevederile art. 1 alin. (3), 20, 23 alin. (2) și 54 din Constituția Republicii

Moldova. Solicită, constatarea neconstituționalității sintagmelor „în orice formă” și „neexecutarea altor cerințe legitime” din cuprinsul normei, ca fiind incompatibile cu exigențele constituționale și cu jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului privind calitatea legii și protecția persoanei împotriva arbitrariului autorității publice.

În ședința de judecată, avocatul făptuitorului ÎM „Rediagro” SRL, Ursu Vera a susținut cererea așa cum a fost formulată. Totodată, a explicat instanței că a studiat practica Curții Constituționale al RM și a constatat că Înalta Curte anterior nu s-a expus pe temeiurile și motivele indicate în sesizare. A solicitat admiterea cererii în vederea examinării juste și propte a cauzei.

În ședința de judecată, reprezentantul Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, Cebotari Elena solicită respingerea cererii privind sesizarea Curții Constituționale în vederea ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 349 alin. (1) din Codul Contravențional, ca neîntemeiată.

În ședința de judecată, reprezentantul Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, Boronciuc Silvia solicită respingerea cererii avocatului ÎM „Rediagro” SRL, Ursu Vera din motiv că, în realitate, excepția urmărește tergiversarea examinării cauzei.

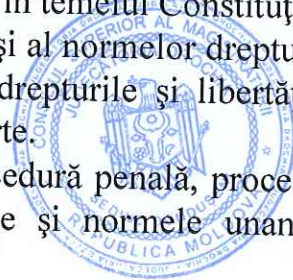
În ședința de judecată, reprezentantul Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, Cocean Victor a solicitat respingerea cererii privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 349 alin. (1) din Codul Contravențional, ca neîntemeiată.

Audiind opinia avocatului, studiind sesizarea depusă, verificând materialele cauzei în raport cu prevederile legale ce guvernează speța, instanța de judecată conchide că, cererea avocatului Ursu Vera, reprezentantul ÎM „Rediagro” SRL, cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 349 alin. (1) din Codul Contravențional, este întemeiată urmând a fi admisă, reieșind din următoarele considerente.

Potrivit art. 2 din Codul contravențional, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum și în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

Potrivit art. 374 alin. (3) din Codul contravențional, procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum și al normelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

În conformitate cu art. 7 alin. (1) din Codul de procedură penală, procesul penal se desfășoară în strictă conformitate cu principiile și normele unanim

recunoscute ale dreptului internațional, cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu prevederile Constituției Republicii Moldova și ale prezentului cod.

Alineatul (3) al aceluiași articol prevede că, în cazul existenței incertitudinii cu privire la constituționalitatea legilor și a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și a ordonanțelor Guvernului, care urmează a fi aplicate în procesul judecării cauzei, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională pentru a se pronunța asupra constituționalității acestora.

Potrivit alineatului (3¹) al articolului menționat, la ridicarea excepției de neconstituționalitate și la sesizarea Curții Constituționale, instanța de judecată nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității normelor contestate cu prevederile Constituției, limitându-se la verificarea întrunirii următoarelor condiții: a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție; b) excepția este ridicată de către una dintre părți sau de reprezentantul acesteia ori de către instanța de judecată din oficiu; c) prevederile contestate urmează a fi aplicate în procesul judecării cauzei; d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.

Potrivit alineatului (3²) al articolului menționat, ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune în termen de 5 zile prin încheiere care nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează continuarea examinării în fond a cauzei. Însă, până la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate, dezbaterile judiciare se suspendă, cu excepția examinării demersurilor privind măsurile procesuale de constrângere. Instanța de judecată este obligată să sesizeze Curtea Constituțională în termen de 5 zile de la data emiterii încheierii.

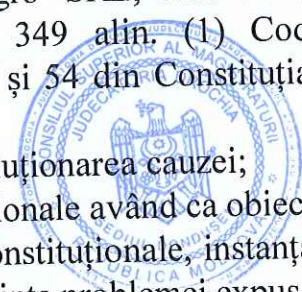
Prin urmare, referitor la condițiile de admisibilitate ale sesizării, instanța de judecată remarcă următoarele:

- Excepția este ridicată de către avocatul făptuitorului ÎM „Rediagro” SRL, Ursu Vera, în cadrul examinării cauzei contravenționale de învinuire a ÎM „Rediagro” SRL în comiterea contravenției prevăzute de art. 349 alin. (1) Cod contravențional al RM;

- Norma invocată de avocatul făptuitorului ÎM „Rediagro” SRL, Ursu Vera, și anume verificarea constituționalității prevederilor art. 349 alin. (1) Cod contravențional, în raport cu art. 1 alin. (3), 20, 23 alin. (2) și 54 din Constituția Republicii Moldova;

- Prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

- Nu exista o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate, or din analiza jurisprudenței Curții Constituționale, instanța de judecată, nu a depistat o hotărâre anterioară a Curții în privința problemei expuse mai sus.

Drept urmare a celor expuse supra, instanța de judecată conchide că, în prezenta sesizare, sunt întrunite prevederile alin. (3¹) a art. 7 Cod de procedura penală.

Pentru aceste motive și în conformitate cu art. art. 7 alin.(3), (3¹), (3²), 342 Cod procedura penală al RM, art. 452 Codului Contravențional al Republicii Moldova, instanța de judecată

Dispune:

Se admite cererea avocatului Ursu Vera, reprezentantul ÎM „Rediagro” SRL, cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art.349 alin. (1) din Codul Contravențional, depusă în cadrul examinării cauzei contravenționale în privința ÎM „ Rediagro,, SRL privind comiterea contravenției prevăzută la art. 349 alin. (1) Cod contravențional.

Se ridică excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 349 alin. (1) Cod contravențional, a textului „*în orice formă*” și „*neexecutarea altor cerințe legitime*” de la art. 349 alin.(1) din Codul Contravențional.

Se remite Curții Constituționale sesizarea privind excepția de neconstituționalitate al prevederilor art. 349 alin. (1) Cod contravențional, a textului ” *în orice formă*” și „*neexecutarea altor cerințe legitime*” de la art. 349 alin.(1) din Codul Contravențional, și copia prezentei încheieri, pentru a fi examinată conform competenței.

Procesul în pricina contravențională în privința ÎM „ Rediagro,, SRL privind comiterea contravenției prevăzută la art. 349 alin. (1) Cod contravențional se suspendă, până la pronunțarea Curții Constituționale.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

**Președintele ședinței,
judecător**

Tatiana SOBOLSCHI